

Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil výrazy štátna pomoc, existujúca štátna pomoc a nová štátna pomoc v zmysle článku 107 a nasl. ZFEÚ, keď konštatoval, že dostupnosť prostriedkov z FOR a vrátenie vytvorených rezerv jednotlivými holandskými vysielateľmi do NPO sa má považovať za poskytnutie novej štátnej pomoci, a toto konštatovanie nedostatočne odôvodnil.

Druhý žalobný dôvod: Porušenie práva na obranu

Všeobecný súd porušil právo na obranu zakotvené v práve Únie a procesné práva priznané článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a nariadením (ES) č. 659/1999^(?), keď nesprávne a na základe nesprávneho a nedostatočného odôvodnenia zamietol požiadavku žalobcu, ktorý sa dovoľával práva na obranu, a rozhodol, že právo NPO na obranu nebolo porušené.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 49, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Rady z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Odvolanie podané 2. marca 2011: Holandské kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) zo 16. decembra 2010 v spojených veciach T-231/06 a T-237/06, Holandské kráľovstvo (T-231/06) a Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06)/Európska komisia

(Vec C-105/11 P)

(2011/C 238/04)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. M. Wissels a M. Noort, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Stichting Nederlandse Publieke Omroep, pôvodne Nederlandse Omroep Stichting (NOS)

Návrhy odvolateľa

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2010 v spojených veciach T-231/06 a T-237/06,

— rozhodnúť vo veci tak, že sa zruší rozhodnutie Komisie 2008/136/ES⁽¹⁾ z 22. júna 2006 v rozsahu, v akom Komisia konštatovala, že suma 42,457 milióna eur sa má

považovať za novú štátnu pomoc a musí byť vrátená ako časť celkovej sumy 76,327 milióna eur (vrátane úrokov),

— zaviazat Komisiu na náhradu trov konania vrátane trov konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ vo svojom odvolaní poukazuje na to, že Všeobecný súd porušil ustanovenia práva Únie tým, že sa opieral o nesprávny výklad článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 108 ods. 1 a 3 ZFEÚ v spojení s článkom 1 písm. b) nariadenia č. 659/1999^(?) a svoje závery neodôvodnil vôbec alebo prinajmenšom nie dostatočne.

Dôvody odvolania pozostávajú z týchto častí:

1. Všeobecný súd pri konštatovaní, že prevod predstavuje novú štátnu pomoc, nesprávne vychádzal zo skutočnosti, že článok 109a bol do Mediawet vložený po nadobudnutí účinnosti Zmluvy.
2. Všeobecný súd nesprávne založil svoje konštatovanie, že prevod predstavuje novú štátnu pomoc, na kritériu, podľa ktorého táto štátna pomoc zodpovedá „konkrétnym potrebám“ (inštitúcie verejnoprávneho vysielania).
3. Všeobecný súd pri konštatovaní, že prevod predstavuje novú štátnu pomoc, nesprávne vychádzal z úvah, podľa ktorých tým inštitúcie verejnoprávneho vysielania bola poskytnutá nadmerná kompenzácia. Rozsah prípadnej nadmernej kompenzácie nie je relevantný pre otázku, či prevod predstavuje novú štátnu pomoc. V každom prípade Všeobecný súd svoje konštatovanie nedostatočne odôvodnil.
4. Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že pre otázku, či prevod predstavuje novú štátnu pomoc, nie je relevantný pôvod prevodu. Všeobecný súd tým prehliadol rozdiel medzi novou a existujúcou pomocou. V každom prípade Všeobecný súd svoje konštatovanie nedostatočne odôvodnil.
5. Všeobecný súd nedostatočne odôvodnil svoje konštatovanie, že nemožno predpokladať, že prevedené rezervy pochádzali z každoročného financovania verejnoprávneho vysielania, a teda z existujúcej štátnej pomoci.
6. Všeobecný súd nedostatočne odôvodnil svoje konštatovanie, že prevedené prostriedky pochádzali z ad hoc financovania, a preto predstavovali novú štátnu pomoc.

7. Ak by aj vyššie uvedené napadnuté konštatovania Všeobecného súdu mali byť vykladané vo vzájomnej súvislosti, nemôžu odôvodniť záver, že prevod predstavuje novú štátnu pomoc.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 22. júna 2006 o ad hoc financovaní holandských verejnoprávnych vysielateľov C 2/2004 (ex NN 170/2003) (Ú. v. L 49, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Ragusa (Taliansko) 7. marca 2011 — trestné konanie proti Mohamedovi Alimu Chernimu

(Vec C-113/11)

(2011/C 238/05)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Ragusa

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Mohamed Ali Cherni

Uznesením z 26. mája 2011 Súdny dvor vymazal vec zo svojho registra.

Žaloba podaná 17. mája 2011 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-236/11)

(2011/C 238/06)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: C. Soulay a D. Recchia, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Talianska republika si tým, že uplatňovala osobitnú úpravu vytvorenú pre cestovné kancelárie aj v prípade poskytnutia služby cestovnej kancelárie inej osobe než zákazníkovi, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 306 až 310 smernice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty,

— zaviazat Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia sa domnieva, že spôsob, akým Talianska republika uplatňuje osobitnú úpravu pre cestovné kancelárie, keď sa

táto úprava neobmedzuje na služby poskytnuté zákazníkovi, ako stanovuje smernica, ale vzťahuje sa aj na transakcie uskutočňované medzi cestovnými kancelármi, porušuje ustanovenia právnych predpisov v oblasti DPH.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal tribunal administratif de Rennes (Francúzsko) 23. mája 2011 — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale

(Vec C-251/11)

(2011/C 238/07)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal administratif de Rennes

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Martial Huet

Žalovaná: Université de Bretagne occidentale

Prejudiciálna otázka

V prípade, ak štát rozhodne o obnovení zamestnania zamestnanca predtým prijatého do zamestnania počas obdobia šiestich rokov na základe zmluvy na dobu určitú, zahŕňa v sebe nevyhnutne povinnosť uplatniť zmluvu na dobu neurčitú upravenú v článku 13 zákona z 26. júla 2005, z hľadiska cieľov smernice 1999/70/ES z 28. júna 1999 ⁽¹⁾, zhodné prevzatie podstatných náležitostí poslednej uzavretej zmluvy do novej zmluvy, a to najmä tých náležitostí, ktoré sa týkajú označenia pracovného miesta a odmeny?

⁽¹⁾ Smernica 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București (Rumunsko) 26. mája 2011 — SC Gran Via Moinești Srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) a Administrația Finanțelor Publice București

(Vec C-257/11)

(2011/C 238/08)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București (Odvolací súd v Bukurešti)